

an kararan enderemiroğlu Ka

birinci kitab

kararan

enderemiroğlu

Şiir Atı Yayınları

adak: bitenkaramelkokulubiryolarkadaşlığı ve giden'camsevgili' içindir.

“my mortal enemy: me”

•

kumlarıyalayıpgeçiyordurüzgarkatarak
arkasındakırıkbiryengeçkıskaçı
hangisindenhangisinesarılmasilinmezdeniz
bilinmeztarihiyleveskiinsaniskeletleriyle
gizbirdeniz
ölüleriyleoynayanparmaklarınınarasında
karıncalarınkapladığışekeriniyalayarak
ölübedenlerinden
gizbirçöl

ısı... ve kayanın camlaşması
dudaklardan sarkan her melodi
güdümlü denizanalarının bize sabahöncesi
sis bulutları gömütüyle taşıdığı o ıssız
renk bulvarı

her insanın bir rengi var/dır
biraz da kaygılı daha az devingen
yorgun kanlı parmakların değdiği
bir ilkçağ tablosu gibi hazırlanmış
bir melodram gibi usul usul yaşanılar
yaşandıkça tüketilmesinden bir o denli
haz bir o denli telaş kan hissedilen bir
melodram gibi
her insanın bir rengi var/dır

1.

oeve, osese, osise
'gece'ye ve 'thesoundofsilence'a

gözün gördüğü ilk şey'i sadece tahmin edebiliriz
ilk şey'i gördüğünde göz
dudak ve ses ile
ya da
el ve şekil ile
birleşseydi
kanın akışına yön veren yazı
başka bir tarih sunacaktı bize
kağıda değen her kalem tarih'tir

ve sadece yazıya bakarsak anlarız

bukitaptavarsınız

'ipini koparmış acının iğrençliği*'

yaşamı yakalayabildiğimiz anılar ne ile sınırlıdır? Kendimize sarıldığımız anlarla mı yoksa kendimizi içlek bir ormanda bırakarak -bulabilmek adına mı / bulunabilmek adına mı- ağlaya ağlaya ama kaçarak uzaklaştığımız anlarla mı? yüzleştığımız anılar olur sadece ister çiçek dürbünü ister kara bir geçit nereden hangi ışıkla bakarsak bakalım bizle yüzleşen -yüzleşebilen- sadece anılarımızdır

*henüz hiçbir şeyin toz değmediği sessizce ve yüzlerle
konuştuğumuz o sakin dilimiz ile yalın ve titrek
anılarımız*

yüzleştikçe acıyoruz ve kanıyor yaralarımız
unuttuğumuzu düşündüğümüz anılarımız bir bir vuruyor
gözlerimize
yaşadığım ve diyetini ödediğim hiçbir şey'i unut(a)mıyorum
unutabilsem ben değilim unutabilsem ben değilim
unutuş kirlenme'dir
unutabilsem ben değilim

anılardan uzaklaşma olan büyüme içinde unutmayı barındıran
olgunlukla sıvanmıştır acılarımızı ödediklerimizi o sevinçlerimizi
-her kelimesi karalamalarla doğurulmuş- dilini
sana uydurdukları kanmanı bekledikleri yaşamı sunarak
kaybettirmek değil midir büyüme

direngen değiliz hiçbirimiz ya da direngenliğimizin erken doğumu
sancı taşıdığı kanla bedenimizi kaçışa zorluyor

bilmiyorlar diyorum başka bir yaşamı bilmiyorlar başka bir
dilin de konuşulabildiğini başka bir şeylerin de istenirse
yaşanabildiğini bilmiyorlar görmemişler okumamışlar
yabancılar

sunulan her renkle uyumlular basit sıradan içerik yoksunu bu
yaşamı yaşamaktan mutsuzlar huzursuzlar ama direngen
değiller değilsiniz

kurulu olan her şeyi çabucak uyduruyorlar
bedenlerine kurulu dili kurulu yaşamı kurulu aşkı kurulu acıyı
kurulu ilişki biçimlerini kurulu düzenleri böylece hem sosyal
ilişki sorunları olmuyor hiçbir zaman hem de diyet
ödemeleri gerekmiyor hiçbir şey için ve o güçleriyle ve o
irilikleriyle ve o yaşamamışlıklarıyla her farklı'ya saldırıyorlar
gözleriyle elleriyle vücutlarıyla dilleriyle saldırıyorlar

anılarıyla yüzleşmeyip dillerini değiştirenler hem bu kaçışlarıyla acıtıyorlar anıları hem de bildiği bir yaşamı yaşamaya olmayan cesaretleri yüzünden kaçışlarının acı zehirini döküyorlar kendi yaşamak istediği şeyleri yaşayan başkalarına

acı da bunlardır zaten

ellerimle dışa karşı korumaya çalıştığım başımı ggsme
doğru yaklaştırdıka da gördüğüm kendi iimen çıkan acı
tütsü yaş bırakıyoz gözlerime

hangi yanımız deniz çabuk söyle

arkası bize kalan elimizdeki kırık cam parçasıyla yüzümüzde
okuduğumuz anıların acısı acıların anısı -her iki söyleyiş
biçimi de aynı şeyi imlemiyor mu-

anılardan bize kalan acılar
acılardan bize kalan anılar

elimdeki kristal göz kalemle başladığım kesme cam resmi
korumamla 'yaşamım' diyebiliyorum kesip yapıştırdığım
anlar dizisine
burada bu noktada ve *bunun korunmasıyla*
ben'in korunmasıyla saygılıyım kendime

hiçbir şey yok diyetini ödemedem yaşadığım güncemde.
ve hiçbir şey yok 'yaşamayıydım' diyeceğim
artık pişmanlığın akıl almazlığıyla

kırgınlıklarımızla geçiyoruz büyümelerin arasından

yüzümdeki yarayı koruyorum ellerimle
ama düşünürken konuşurken ya da nefes alırken gerilen
derim ince kesik yarasını sızlatıyor da

2.

geçtiğim yerlerde
nağzımda biriken çakı
İtaşları
öyle bireş
yagibibireş
yanın
pas
telrenkleri ve tırnakacıları
yla
gölgesin deri
hatsız venemli
ağ
zında tören bir kurb
an
parmaklarını yüz
ünde gezdirir ve acı yalınız
dudaklarımın arası
nda soğuk ve
gerç
ek yaralar şehrin ve onu
nortasında
pürüzsü
z

3.

ellerimle kapattığım
senin renginde
tenin renginde fresk

yaralı geyikler gibi tuzlatırken içinde
uyuduğumuz sabahlarında en çok
kül dökerek ilerlediğim sarı evren
kararmış aynalardan çıkarak
yüzünün başladığı gün soldukça
kara bir tütsü bize ulaşan

4.

senaryonun kara tslerden göz desenleriyle
kurbanlarla yaşandığı tahta soframıza damlamış
zehirin tadına buruk tadına kocayemiş rengi
kurbanlardan çıkıp güneşle yansı perdelerimiz
parmaklarımızla çıkardığımız gözlerimiz kör yara
sa kanatlarından irinle akıttığımız o ölü mayatah
o sezaryen ince kelebek tozlu ellerimizle
gezindiğimiz kara'lı tarih

kurbanın çağlardan nasıllı ince mavi pürüzsüz
teninde ince uçlu bir kalemin kesilmiş atardamarı
kurbanın otağ dilinde kzleri kuru bir çalının
gazellerle çevrilmiş alnında tan heykeller
panzehirini biriktirip anların ve anıların
panzehirini biriktirip anların ve anıların
kök renklerinde boyayıp gecenin damlalarını
o sulardan bir incir yaprağıyla bir süt
yorgun ve kanlı usul tarihine ait
renk kaçar her boyayışında tüylerini dudaklarına
alınsın kaçırılsın diye bıraktığın

cevahir'in parmaklarıyla çizdiği okediyüzün
dışarıdayağmur
yağmur ateşe iki çalı yağmur ateşe iki
yılan sarmalanmış tarihlerini çemberde kan
kustukça çoğalan
yağmur seni kan acıtır yağıyor
siyah elsisli bir göz damlasında çıkartıp
yağmur sana yağıyor çemberrr
sen kara toparlanmış bir vals'ten sızıp beri kan
aşiret çadıraralarından topladık tütsü
renginde büyüyen göğüs uçları tuza batırılmış
yaralarıyla beden
benden parmakızimde çoğalarak su
kesilmiş bir kandan çağlayan buzlacam
mumlayıp ruhunu toteme teslim yanık
tenli bedenlerini otağlarda o karakılçadırlarda
yağlı bir yosun sevdiğim içtiğim
soyulmuş bir deride et parçacıkları
kan bir tütsüden sızıyorsun
kan bir tütsüden sızıyorsun

piramitlerden ezgiyle tuz arı bir bedene
labirentlerden simgelerden hazla
örümcek ağlardan geçiyorum kirpiklerim
e takılan sıvıyla karışık ağ toplanır ırmaklar
rüyasında kısır bir kıkayak kanatlarından
pekmez bir şebboy
cevahir'den ırmaklı kaynak bir er
yazında karışık bir muska
yazında ayrık iki oğul

tütsünden kan titreten kum
yazılarak kuluçka
otağlardan kalkan tozdumanla sürgün
otağlardan kurban cevahir
cevahir'den kaynar iki su
tütsüyle uzaklaşan kokuya hain
tılsıma hain kırık desen güneşin irem incir
incir sütünden renge vurduğunda o
ten imden yakıyorum dudakların körbirsandık
tan incedantelkazıyıp gelinliğimi sürüyorum

cevahir'in dudağında yağmur atlasları kavme
dağılan beyaz yaban taylor esrarıyla
cevahir'den desenli iki kilim biri ak biri kara
desene ecinni desene kara yazı
duman dağılan gözlerinden yaş cevahir'in
ince bir flüt yas ayrılık ürkekliği
kumlardan ilerleyen iki toz bulutu cevahir'den
iki oğul kahvekırmızılı iki su aktıkça taşlardan
pürüzsüz azalarak iki su

kızgın demirlerle dağlayarak doğuya batıyı
katlanan bir haritanın ki simetrik
sınırlarından yangı
sınırlarından ayin

kuma çizilmiş safran rengiyle gözlerinden
sahra bir ceninin vurgun ağrısıyla sağ yanından
damarlarından damarlarından damarlarından
parmak kemiklerini heybeme toplayarak haz
duymamış bir dikentarasından aakizlerine tuzlusu
kuma işlenmiş kan pıhtılaşmış fotoğraflardan cevahir
kanakesmişkırıkkaracamdan cevahir
can can can cevahir

yağ ile kara kandillerden dolaşık cevahir
cevahir'den kaçır iki iremece
yavruici kavunağzı renklerle ece
terlemiş dudaküstleri siyah çizgilerle
ayine özne özneye ayin
sırlarından sırlarından sırlarından
çizgiler sızarak gökebemgümece sırtlarından
ıslıklarla çağırduğumuz usul bir geceyarısı
kabusunun safran rengiyle bulunduğu bir sarı
tilki edasıyla uyandırıp tümünü
elmasın tozcamlarla yırttığı cevahir

cevahir'den iki kadife iki yarısı yaranın
cevahir'den sızıntı
birleştğinde demir almış bir kanonun
gövdesinde tuvalden eflatun
karais leke bulaşır
ateşle dans yüzlerinde ateş gezinirken
yüzlerinde ateş gezinirken cevahir'den
ten freskin altında dudaklarına is
gözyaşlarında ateş gırgın dudaklarıyla
oyunlarında yalnız
mum damlamış incir yapriğinden
karanlıkormanaralıkları
karanlıkormanaralıkları

cevahir'den el alan iki tül
cevahir'den al alan iki renk biri ak biri kara
yosunlarını temizleyerek yeni alınmış bir çapanın
tuz ve kum ve su ve su ve su
ateşten geçmiş alan
çemberden zehir zehirden ten
sarı tüylerini temizleyerek kan emen bir kelebekten
efsunlarıyla renkleriyle ve kokularıyla
çarmıhtan kopup gelerek kan izleriyle
biri ak biri kırmızı
ortasında düşerek iki obanın

suyla toprakla ve ateşle yananlardan
suyla toprakla ve ateşle cevahir

•

yırtarak aynadaki yüzümü usturayla

5.

yaralardır kendine güvenin sıvası
suskunluğum öpülmemiş yerlerimde
isyan* baba sancısı

suyun yüzü derindir (1)
ve yeni bir deri kaplar her sızının üstünü
suskunluğuna gömülerek her ayrılıkta yıpranan
yüzüm kendiyile oynamaya başlayan
kırgın ve kısık sesli bir şehrazat
susulan oda sınırlarında gözlerimizi
kaçırarak (2)

(*) doğurgan bir denemi ben
doğurgan kan damlıyor rahmimden

(1) suyun derin bellek yüzüyle artakaldığımız toprağın çalı
kokusu böylece dururken yaşamak sanıp tanımlarımı
bütün renkleri kullandı yüzüm yırtılana dek
doğurgan birr bedenim ben doğurgan kan
damlayan benle kalan yol rahmimden
acıları çapraz renkleri ve bedeni taşıyordum
sevdiğimden duruşunu yansır gibi bana tüm ikiz
sırlarım
gibi haz bir masalın yaşanırken mırıldanan dar sözcükleri
sihir değil

(2) geri aldığıın gibi istemeden
istemeden bana verdiklerini

6.

akik asefal

uygun düşüyorum piramidin gövdesi si
üstümde en son serabın ağız öz suyu işlemi miş
bir urbanın üstünde yaşıyorum terini tenini ini
pastele bulaştırdığın kirpiklerin kanatıyor atıyor
kanın sızıyor göğüs ucumdan sızan yarayla ayla
-bana- gölge vuruyorum göğden akılan gövden en
çok da renk firavun karıştırılmış kara renklerin in
karalanmış isimlerin arasında kanla çizili buluyorum rum
kendimi saptamış çift taraflı güneş deseni burgacında da
yırtık bir fulardan kan kirli kırık taşıyorsun sun
sonpoz mısır yerlerinden inkiamlar lar
isanın vücudu seni zorluyor yanık incil cil
kızıl gözler hepsi fotoğraflar lar
altın dişlerini eriterek yaptığım broşu göğsüne süne
asıyorumasıyorum başka nen var iğnelenmiş ucunda ince pas miş
gözüçlerinde soldan sağa sen yukarıdan aşağıya ben en
k a r a k a r e

terli ormanlarından kara üzüm renkli nalan kıvırcık tüyelerini
ardına balayıp tırmanıyorum göçük deniz katarları ve
sadece pas olmu bir mavnadan bir gömüde kamaradasın
seni gözlüyorum

portofino kül renkli
ölüm alt yazılı bir rüyadan silkeleyip
ve göz kapaklarımıza bulaşan mide sıvımızı temizleyip
g e c e

/perspektifi alt'üst eden bir fotoğraf makinesi düşlüyorum
zamana karşı coğrafyaya karşı duruma karşı/

g e c e

yüzüm bu kadar ceset

altın suyuna batırılmış dudaklarından kristal ve arkası

görülemeyen bir camaynatuvalden ayaklarının yerinde gözlerini

o kara büyü sana

kanırtılmış aşların yüzde bıraktığı lirik iz

kan aksa daha da koyulaşır

kan aksa daha bir iz

daha bir dondurulmuş aşların sürgiti

yandıkça kendini hapsolan bir yolculuk iz

kalır bıraktığımız her masaüstü neşter

sıyrıkları kurduğumuz sonsuz lunapark

göçerken mesih son damlaya tanrım der

gözlerinden ve h/ayalarından kan akarken

s e n k i u s u l u s u l

iç kanama başlardı kılcallarımda son
sınırdan damar damar geçtik bakır çalığı kurşun
karalı öykülerden kaçılmış ya da
kaçmış diyelim son ufuk çizgisinin altında uyuyakalan
bir firavun cam tespihinde külleri
yansıtır gümüş bir haç zincirine bağlı
erden suyuna batırılmış isyan efsun
güller o rüzgara dağıtılmış

kilden bir heykel ardında beyaz tebeşi
tozlarla karşılıyorum akışını yorgun ve eğitilmemiş
bedenim üzre kırlangıç senaryoları
benim üzre kan mezbaha artıkları

sabah ne gam
sabah ne gam
selamlıyor bizi ataşı olduğumuz
son gecenin gece sonunda hangisi dil
işte bak bir mavi dudak bak tren
zor ünlemi kurcalayan çocuklardık : isyan!
kan taşırlar geceye ilk seferin ganimetidir
uğurudur diye susuşumuz hazdan ve tadılmamış o kör
düğün ya da kördüğüm bir kördöğüşün zorlayan dilinde
surların altında harem kesilmiş horoz ibikleri
gözü mummyada oyulmuş
k e l e b e k
ışık ve keops

/inci ve pullardan çölkümüyla örölmüş gerdan
senin hediendir moabi
derinin kıvrımlarından sızar tar/

g e c e

atların üstüne sonsuz bir yeklikle
susan susulan bir eski girit ki eskidikçe
durulmakta sıradana k a r m a k u ş
yaz herkesin elinde köpük balonları
ve durmadan bir ince ağ alınmış dalyan
ahh'lardan kopartacak bizi sararmaya tutmuş
boranlarımızdan ki anlarımızdan

/ve kavminin adamları onu taşla taşılayacaklar
ve ölecek/

hep birlikte hiç durmadan Şeytan uçurtmaları
rengi kan hep birlikte hiç durmadan
daha da kusurlu ve daha da irin yumağı
belli belirsiz mürekkep senfonisi
sus sus sus
g e c e
hep durmadan hiç birlikte
sus sus sus

kaçarım dudaklarımdan kül damlar vücudum
vücudum titreşim aynası kaçarım
dudağın kördüğüm matarası

7.

şeytan uçurtmaları artan zaman kuyruk parçaları
gövdemde ellerinden zamk gibi beyaz gibi

yosun bulaşmış

filioque: ve oğuldan

sessizlik kulelerinden aŖađılara
mühür mumları... mühür mumları...
cinayetle baŖlattıđın o kutsal
kısıık bir iğnenin titreŖimi 'sailing'
ve senle tutunduğumuz kayalık dağlar humması
akordeon parçaları zamanımızın ara
Ŗehla bakıŖları tenin ve unutuŖun ve çığ
lık çığlıağ kedi dđđüŖleri notanda bıraktığın
o yanık kağıt kokusu terk et korkusu
her yeri saçmalıyorum ve aklıma gelen son soruyu
kabil habil'in ilk önce neresini parçalayıp
kanlı parmaklarını dudaklarında usul bir zevkle
gezdirirken ilk önce neresini çiğneyip uzun uzun
yuttu ya da özsuuyu dudaklarında bırakarak
diapozone yardımı diliyle belki damağına yapıŖan
deri parçasını da katarak ilk önce neresini
tükürdü kanlı diŖlerinin arasında kalan kan
yapıŖkanı parçaları unuttu ya da unutarak
kabil habil'in organını keskin cilalı taŖ diŖleri
ile kopartmak için ağzına usul usul sokarken
hangisi hangisine en büyük ceza ve en büyük iyilik
tanrının ilk sınavında habil miydi kazanan ya da

“çünkü kimde var ise, ona verilecek; kimde yok ise, kendisinde var sandığı ondan alınacaktır.” Yeni Ahit, Luka, Bap 8, 18

osman elini erdi
tez çadırlar uruldu

taşların ve yazıların kuzeye bakan tarihinden

ütülü bir leopar derisinin içinde kaşınan eflatun kan atardamarı
kesik boşa akan pıhtılaşmayacak sızı bazen bazen kumşah
dantelalı bir kalanın tülbeşiğinde büyüttüğü keçe cam ve şal
sivri metal toka ve sıvazladığı sakalından ağır koku
bir yeşil beyaz tül çarşafı bürnür gece olunca ve de
kınalı koyun postuna
duvarlarında geyik resimleri uzaklardan çatma ile
getirilmiş kalın organlarla ve idare lambasıyla (1)
gözüne gölge
gümüş ve kadife kılıfından zamanı vurup sabaha bronz çan
değil midir bizans'tan kalma su ıslattıkça ağzımı
vücudumun uçlarında saklı bir fotoğraf ile bu müziği eğiliyorum
ortaköy'de dingin bir remil (2)

*... ve II.Osman kardeşi şehzade Mehmed'i 15 yaşında defi
dağdağa-i fitne gerekçesiyle boğdurtur...*

yaşlı ve durak bir hayvan oturur böğründe ki yine de ıslaktır
ihanetleri ve göçü taşıyarak belleğinde
suya uzar kuyruğu ucunda taşıdığı zehirle
göçün hem sağdan hem de soldan yaban dölütüdür

üçgenlerinden çıkarak karanlık
loş bir kamanın seslerinde toz seslerinle kum bıraktığın çapraz
işlenmiş simli bir yalnızlığın terkettim
herkesi sildim buhuru genç bir lahit
ten çıkartıp göz resimlerini art arda
dizdim gövdemin ve tenimin ve tenimin
ve tenimin tuzlarıyla sulandırılmış
ağzında mozaik eskilliği rumevlerinden
sofalardan hayatlardan koptraplaklarabölünmüş–kim
yoksayabilir yanamış bir rüzgür rengini–odalardan
çürümek kadar siyah kapakları kapatıp
camların arkasından işlenmesi gür bir eski saatten
her burgusu bana kurulan naftalin kokulu
ceviz sandıklarda saklayıp rengi
sarı kokusu sarı sakalı saçı sarı bir
tevrattan kırmızıyla işlenmiş yastık kılıfından

kandamlarıkurumubiralınaltlığı erguvan kokundan
misk ve amber ve inci ve dahi gül ve mavi ve
beyaz dırmaç dokulu kilimin orta göbeğinde
kanıyorum kanıyorum kanıyorum
koyu kırmızıya çalan hüzün rengi göçebe
saçlarımı tututuruyorsun ölü
beyaz mermer işlemelerin arasından
çıkarak kalın bir heykelin gözüne
sinmiş oksit ve ince pas kokusuyla
anılarından ve tüllerden uçurduğun mermer
mezarlık

vücudumda doğudan sis ve nane (3)

- (*) şarabınağzındanbileklerindendamlayansıvıolduğunun
onanması
- (1) rengini tırnaklarken dudağında
açan kandil dilinde göz yakan
bakırında tarih bakırında ipek
ve bilinir her göçün terkisinden
tragedya kurulur ovaya her göçün urganında kan
su boylarından
su boylarından
kara yelelerine tutunup genç
doğayla üryan
obadan ovaya bakraçlarla taşınan
- (2) haç suya atılır eli yakar san ki
- (3) uzanıp kırgınlıklarımızın renginden
silikleşmiş gözlerimizin usul heyecanıyla
yeni bir büyümeyi geçiyoruz denizin tuzuna vardığında
usul dudağın beni hırpalayan
dudağın beni hırpalayan

9.

dondurulmuş balıklar ülkesinden katı bir renk kokusuyla
geliyoru bendensonrakalacak olanlardanyarımbırakmak
istemiyorum aşı kive sevgiyive güneş ve aktıkça aakar doğu
şundan biradım önce genç bir karacanın ilk nehrevurduğun
da aksiusulcadur angüledokundungitmeyekalktığında ak
şam kenarlarındakolajlanmı bir heykelden mermerakit
tın mermerden akankanında isliğin laduyurmaya çalıştığın
meloditiz bir vücuttansağlayıp geceyi kaçtın kaçtın k
açtındondurulmuş balıkiskeletlerininvederideğiştirmiş
engerekyılanlarınıninsuyundangeçiyorsun birazyosun bir
azkül birazderidedeğiştikçekendini ortaklaşmasında ayır
mayansenfoniusulve arkadankandillerdenkoparakkuru
birpaslekesinde silkeleyipkendimeçalınan birkenarşeri
dinden hatırlayıpkendimiyırttığım daneskizkağıtların
akaralanmış mektuplarımdanyarımbırakılmış
b e n i n o r t a y e r i n d e

•

yanıklı derisi sızmış gevşek
yumuşak deri ve koyu renk
şekildeğiştirmiş tırnakları
bir atmaca kartal kuş
sert sarı kanlı
deriden fırlayacak gibi yeni
bir akın doğuya

10.

kan atar ak

yorgun ve kirli suların geri çekildiği bedenimi yeni bir ormana
teslim ediyorum ruhum kendini oluşturmalı olacak bu aydöndü
tarlasına yabancı olmadığından kendini yeni bir fotoğraf yırtığı
teslim edilmesinden hiç de huzursuz değil
aksine kanıyla ilerleyen kanına ilerleyen
büzüldükçe kendine kurulan

/iki adım ilerimde duman yansılarını gördükçe yıldız tarlası
bir su birikintisine sürülerle kuşlar saldırıyor
sürülerle kuşlar gömülürcesine saldırıyor
yoğun ve karanlık yarasa bunlar ama daha bir geniş kanatlı
daha bir kapsayıcı daha bir martı desenli
uzun gagalı yumuşak ve pürüzsüz karınlı
saten gibi atlas gibi yırtılınca gelişen ipek gibi
gömülürcesine saldırıyorlar ben yokmuşum gibi içimden uçarak
ben yokmuşum ben camdan kristal bir duvar gibi arkamdan
suyu görüyor kokum yokmuş etim yok
ben yokmuşum gib itenim yok nemim yokmuş
başımı usulca kaldırıyor suya bakıyorum/

büzüldükçe kendine kurulan bir saat gibi yorgun ilerleyen kendine
çoğalan çiçek dürbünü ilk duruşunda susan kırılan bumerang gibi
girintili taşlarla örülmüş bir ada üzerindesin elinde yeni bir adanın
eprimiş haritası sararmış nemlenmiş akmış yazılardan can alıcı bir
figürden çıkmış oklar üzerinde durduğun kayalığı gösteriyor
tam orayı işte ya da böyle düşünüyorsun adayı bilmiyorsun başka
bir kayalık aralarına şişeler kırılmış eski bir vals sızmış yırtık bir
mektup yanık bir fotoğraf kalıntısı kokusu kurban bir tütüsü külü
siyahı terkedilmiş başka bir kayalık
terkedilmi işte tam kelime bu işte
ipek bir fuların yırtıldığı yerden

/su ne siğ ne derin sadece yüzeyi yumuşacık
gömülürcesine saldırıyorlar
ellrimde koruyup kendimi bir cenin duruşunda tedirgin
korku dolu/

ipek bir fulardan yırtıldığı yerden
bir karaltı sakince ama birdenbire beliriyor yanımda iki yanıma
dağıttığım ellerimden birinin yanında eğiliyor birden suya
yüzünü göremiyorum ama kan bu damlayan dudaklarından
ben yokmuşum gibi hiç bakmıyor bana hissetmiyor gibi tenimin
tuzunu duymuyor gibi ılık nefesimi elindeki saklayan siyah ipeği
yırtıyor yavaşça sessiz yırtılabilen rahatça yırtılabilen deri daha
saydam göz iris gibi bir baş bu yüzündeki hüznle gri bir baş bu
gözleri dudakları burnu ve geniş ağızıyla dalgalı saçları
gri daha da koyulaşan rengiyle gri bir baş bu

/gömülürcesine saldırıyorlar ilesirini göremiyorum suda dağılıp
dağılmadıklarını ya da kaybolup kaybolmadıklarını göremiyorum
tedirginim

yumuşacık tüy kanat çırpınışları ama hızla çarpıyorlar bana
canımı acıtırcasına tüm vücuduma çarpıyorlar
ellerimle koruduğum başımı biraz kaldırıncaya suyu görüyorum
siyah kanat çırpınışları bir azınlık mezarlığından kalkan
aniden kalkan bir kuş sürüsünün gürültüsü
bana olanca çarpıyorlar hiç yokmuşum gibi
sendelemeden geri çekilmeden yollarına devam ediyorlar
gömülürcesine/

gri daha da koyulaşan rengiyle gri bir baş bu
dudaklarına kan damlıyor yabancının gözlerinden
ağzında köpüren kanla ağzına köpüren kanla gri başı öpüyor
yabancı rüzgara salınan saçları uzun kirpikleri ve yanık bir teni
var siyah bir kana bulaşan siyah denizyıldızı gözlerinden kan
damlıyor yüzünde dağılıyor kan yumuşak parmakları ile
saçlarını düzeltiyor başın
uzun parmakları var

/gömülürcesine saldırıyorlar korkuyorum buradan nasıl
kurtulacağımı bilmiyorum dingin bir deniz istiyorum usul/

uzun parmakları ile yabancı elindeki gri kanla köpürmüş ağzıyla
tuttuğu gri başı kaldırıp tekrar öpüyor bu sefer uzun bu sefer
saatlerce içim ürperiyor gözlerimi ovuşturmak için ellerimle göz-
lerimi yok duralıyorum dudaklarım yok yüzümü tutmak hissetmek
yok kayalığın üzerinde çıplak olduğumu başı olmayan bir çıplak
olduğumu görüyorum ben dışarıdan bakan bir göz gibi
orada uzunca çırıl ellerim iki yanımda
yabancı uzun parmakları ile suya yaklaşıyor

/gömülürcesine saldırıyorlar/

uzun tay parmakları ile suya yaklaşıyor ve suya elinde tuttuğu
kanla köpürmüş ağzıyla gri başı tanrım ne kadar da bana benziyor
denizin parmakları ile dokunduğu yüzeyine bırakıyor
kendi gözlerine bağladığı fular kalıyor sadece suya kan damlıyor
yabancının gözlerinden fuların ucundan damlıyor kan
sessizce dağılıyor dağılıyor suyun üstünde kan
ağzı köpüklü kanla gri baş tanrım ne kadar da bana benziyor
kayboluyor ıssız suda
suyun üstünde kan

/gömülürcesine saldırıyor kristal bir şelaleden dökülürcesine kanla
saldırıyorlar korkuyorum kanat çırpınışları uğultu toynak
yaralarıyla kuzeyden gelen bir tay sürüsü gibi tozdumanla
yumuşacık ama geçtikleri yerden dimdik çimenleri birden
dümdüz yatıran bir tay sürüsü gibi
anason kekik yonca ve anuk kokuları
kara yağız yumuşacık ipek görünümlü
yaklaştıkça artan bir arya gibi yükselen uğultularıyla geliyorlar
ısrırgan otların ve mor dikenlerin kan
yassılaştan çimenlerin üzerinden ve kokuyla daha da geçiyorlar
gömülürcesine saldırıyorlar suda arkası belli olmayan bir karanlık
mumdan ötesi belli olmayan
suya koşan bir sürü gibi birden suyla dinginleşen uğultu
suyun ötesinde olmak istiyorum başımın üstünde ipek fulardan
yırılmak istiyorum saldırıyorlar/

kayboluyor ıssız suda köpük adlarıyla suyun üstünde kan
bir erdişinin rahmine dökülürcesine
bir erdişinin rahminde kaybolurcasına
fuların ucunda damlayan kan
yabancı dudaklarımı yırtarak dudaklarının yanında
ağzından baharat ağzından menekşe ağzından ısırğan
dokunarak ten

/iki adım ilerimde duman yansılarını gördükçe yıldız tarlası bir su
birikintisine sürülerle kuşlar

11.

acı dişler tuzlu bir dil ve kara akıtan
günlerden geçiyoruz
kendimizden geçemiyoruz

yırtılmışfotoğraflarından denizesansıyla yırtılan
göz parçalarına ayrılan fotoğraflardan şehave
kum hortumubastırın birden bastırın ince çığlıkları
gezginkanımdan esen üslüzgar
renkleriyle vücudumun kemik yerlerini
yırta kenkemik yerlerini dişlerimle
titriyorum
titriyorum
titriyorum
eskiyendeniz kabuklarından külsanıyorsun

12.

suya yazılan kadırgalardan suya yazılan
belleğinde taşıdığı suretlerle
kuzeye bakan bir gözün yosun
sustuğu bir gecede beyaz

şeffaf birelbişeyledalıyor bulanık
odaya bakınıpetrafahızlaçıkıyor
göğüsleridirive gözleri
tekrargirdiğindeyorgungözleri
kapalısaçısakalıuzunçıplak
birheykelitaşırğibitaşıyorbir
bedenibirbedenibirbedenicansız
yatırıp küvetedikkatlicesaçlarını
düzeltiyorelleriniyıkıyor:

ince saydam yağmurlukları ile ki rutubet
damlaları ile beraber- yapışmış saçları
ıslak kaşları pürüzsüz yüzleriyle
tüysüz ve temiz vücutları etli ve sağlıklı
çekingen soğuk bakışlı ve tutuktular
teker teker içeri girip ona baktılar
öfkeyle kasılan karınları ve
sıvı sızan vajinaları ve
sertleşen penisleriyle
öfkeyle dikleşen göğüs uçları
büzülen anüsleri
gevşeyen yumurtalıkları ile
açılan dudak araları uğultuyla kulakları
sıklaşan nefesleri ile
öfkeyle

13.

perde 61 sahne 49 şarkı 96
yaşam savaşları

cilalı ceviz kokulu sandıktan* çıkardık
gözlerimizi
kedilerin bıyıklarında asılıydık
elma çürüğü dudaklarımız
bir ayın soğukluğuyla yüksek kilisede
gözleri titreyen bir ses her saniyesinde
çalar saat rum aryası
kırmızı şarap temizdi en başta

yıkandık ve dua ettik küçüklüğümüze

(*) cilalı ceviz sandıklarda ince
kaneviçe kanbulanmamış yastık
kılıfları yatak örtüleri mavi çizgili beyaz
ya da düz beyaz carcafları ağır
ağır kokar toz pembe veya beyaz naftalin
(açmadığı içiyle açmadığı ceviz sandığı
oymalı kuş desenleriyle bir gelin kara)
içimi naftalinle bozulmasın diyorum
suya karışmıyor pembe
içsem içip içimi naftalinle bozulmasın
ceviz

14.

taşıdığım yarayla geziyorum çağlardan
geçerek eski tanıklıklar yüzürmeler
ve gözsürmeler arasından her insan
bir yenisinden kirli bir yenisinden yorgun
adresleri telefon numaralarını eliyorum
h e r g ü n h e r g ü n azalıyorum
azaldıkça ruhumu yakalabileceğim
yanlışı koynumda asılı duran kutsalkitaplardan
alıntı yapıyorum kara bir mistisizm
azalıyorum dairenin kapanması gibi
bir şey kâğıt oyunlarımı kalemlerimi
aldım sadece yanıma kiri gördüm ve kirlenmişim

taşıdığım yarakabuğunu defne dalı ve
akik yosun kırık porselenler toz ve
örümcek ağ parçalarıyla sarmaladım
herakşamyaramla oynayıp çıkarttığım kanı
yumurtadan çıkarmakta bir iguanaya
akıtıyorum renkdeğişimi
izliyorum kanı yavaş yavaş emiyor tüm
ince kıvrımlarıyla deride tek kırmızılık bile
yok içini tam boyadığından olsagerek derisi
parça parça kırmızıya başlıyor
sadece banabakıpgülümsüyor şimdi
oyumurtadan asla çıkamacağını biliyor
sanırım ama ne kalmayane çıkmaya
yürüme diyorum
yuurtadan çıkıp olmakta olmakta/çıkarmakta olan
azalıyorum ve karşımda iguana
telefon defterimin üstüne iguanayı oturttum
varolmaz bir uyum gösterdiler

onakan veriyorum tek renk

15.

sızarak zarından erkek demir gecenin
terle yüzdürülmüş sarı
dudaklarında çoğalttığın ten
susuyorsun opal yüzünden
şelale yüzünden kıymık
kanarak tabletlerinden siyah
postuna bıraktığın dolaşımsız tırnak
izi çizilmiş ete geçmiş tırnak buğusu
arta kalırken dilinle kemirdiğin tüy
diplerinde ter ve dilinden
dilinden bıraktığın maya karışım
eklemeden ekleme dolaşarak gecenin
kıvrılan nota yerleriyle ağır ezgi bir taştableten
kırık bir porselen parçasını usulca
silmediğim kahve toz tarihin
kızıl deri çadırlardan puhu dudakları
ağır buğu... ağır buğu...

deri siyahın dokunduğu yeni çıkarılmış bir iristen fırlamış
kil dudak hangi harfte vurguladığı
alfabe ten duman dilinin ağıt uğultusu nal
büyüleriyle ağaç dallarından kuzgun kıl
Çadırlarda buhur
Çadırlarda totem
ve kırık kesitlere kesiti göz  taş
en ilk asılan ilanlarla dolaştığın
en son akılan sıvılarla ten tarihi
toplarken porselen dişlerinden
Ölüm haberi... Ölüm haberi...
islerden boyadığımız ateşin başında
dudaklarından srdrdğn benkan
acılardan oyaladığın masif göğüs ucun
ucu kıvrık bir hanerden gövdenin
cepkenlerine doluyorum simle
nakışaralarından ellerim
ellerim en fazla kan kaybı kum
zamana karşı durduğumuz büyük bıçak

gece tren yolculuğunda yanıma oturan
yabancının gözlerine sadece
gözlerine asılı kalıyorum dipsiz
gecede cama yansıyan camda yansıyan
kuytu unutulmuş kenarda gözlerine
karanlıkormanaralıkları geçiyoruz
ağır bilmediğimiz bir ülkede bilmediğimiz
bir yolculuğa çıkmış gibi tanımadığım
tanıyamadığım coğrafya yabancı
gürültümüzü bırakarak her karesinde
ahımızı uzaratacak ilerlediğimiz
an ki yalan
an ki sadece gözlerine
gözlerine sadece gözlerine

1.

bir yolculuğun ortası
çağdaş yankılanmalar dizisi yalan
bir acının bir yolculuk aldığı zamanlardı
bir acının bir yolculuk sayıldığı zamanlardı
ve kanın muhteşem albenisi
yaşamın an sayıldığı gün
parça bütün anlar tamamı
bir müziğin bir kitabın rengini anımsa
zaman
an yokla
kırgın saniyeler operası
zaman
mecburi bir giyotin matbaası
eşeyli bir üçleme kasırgası denge
zaman
bir su geldi damarlarımızdan karanlık bir nota güdümünde
gecelerin masum masallarında kendimizi adayışımız

acı bir şarkı ve umulmadık gelen kan kokusu

dilimin altında soğuk demir yalnızlığı
izini sürerim yabancı
izini sürerim kaçamak
izini sürerim sürgün

makyajları bulanık şehirlerden geçen ıssız at arabaları
gözleri ve dudakları birbirine karışmış yol kalabalıklar
gidilen yerler/dönülen yerler
binbir deniz avcısı binbir orman
binbir gece masalları
umarsızın usuyla uzun arasında sıkışıp kalan bu deniz
sen yaşanmamışlığın boy aynası
flu bir müzik beyaz bir at sırtında
tütsülenmiş toynaklarında toz duman

ölü yorum
yakarken fotoğrafları : si ahhh be yaz
adrianopolis sırtlarında uçuşan renkler
cam oyası aradığım destan ki hassas
gözlerimiz hani gözlerimiz dil
ucuyla dokunulmuş cam oyası anlarımız

aynı desenlerle oynamaya
yüreği karanlık göçlerde iç iz
kan akışı ki uğuldayan arterlerde
kırık bir esans üzerinde
yolculuğun başladığı o orta şehirde
ve günü geceye boğan yıldırđımız

/kan birikintilerini toplayıp gövdem/

o karaşe lirler
kafiyeli nehirler tamlamada denize akar su
güneş ısındığımız eda sızı
oynadığımız aynı ezgi düzenleyip
o'kul çağımızdaki rutubetli duvar
kağıtlarını kapattığımız posterler
terler zaman yosun kuzeyi
gösterir odalarımız

selden sonra saçlarındaki tenin rutubetiyle

marazat uçladndırıp yelesini kum çoğalttığı ilk
kalenin askerleriyle kenarortay bir vücutta ulak
göndertip savaşırlarını aldırarak karılan tahtında
yakut ve kedi boncuklarıyla haritasında
sıçratarak yerinden izleyen vezirlerini dilini gösterir
ıslak ve beyazlı dilini vezirlerinin yüzüne ucunu oynatarak
gözlerinden kara ve hilezâr yaverlerine mat
soytarısı güler gözünde dili görülen

i k i z i n i m

i kizinim

ik izinim

iki zininim

ikiz inim

ikizi nim

ikizin im

ikizini m

yavrularını toplayıp gelen yağmadan soğuksu arazilerine
kaçan tavşanla birlikte gidersin

saçlarındaki tenin rutubetiyle
baharatlarını ve yeni pazenlerini altlayıp aynalı bir
sandıkla mavi su birikintilerini karartıncaya dek kuzeye
atının yelelerinde kulaç ve uzak bilinmemiş köylerden geçerken
sarı ve kara fermanlardan yüzüne bakan kimin dili
ıslak ve beyazlı dilinin boyandığı su kuyusundan çığlıklar
buzlucam esrarengizliğiyle 'kim?'liğin kendine suçortağı

sarı ben yaralarıyla gözlerinin üstünde tutunurlardı
ihanetten sonra saçlarındaki tenin rutubetiyle

18.

sağ tarafına yatmış bir kadın yüzü
ile örtülü açık mor sezilen
bir saç tutamı ile ölümün
başucunda ağlarken çizgilerin
kapladığı hayatın rüzgâr bıraktığı
deniz ile ölüm arasında
deniz eli ölüm arasında

çıplak ayaklarla geziyorum ölü
arılardan üzerinden
etimde iz
bırakıyorlar zehirlerinin sarı
damlalarını akıtarak kendi
ağızlarına
gelip son dakikalarında bu salonun
niçin öldüklerini anlayamıyorum

-onlara ilk rastladığımda korkup ayakkabılarımı
giymiştim canımı acıtmasınlar diyedim-

-onlara alışmaya başladıkça ayakkabı giyme isteğim de azaldı ve çıplak ayakla ilkönceürkerek dokundum ilk yüzlerce ölü arıya sonra da elime alıp sevdim-

yeni bir senaryodan başlıyorum
biriktirip biriktirip dökümünü yaptığımız o kara
alt başlıklarımızın bir çocukluk fotoğrafı:kan
uçurtmalara bağlayarak dile döktüğümüz kan
birbirimize sakladığımız birbirimizle kan
geçtiğimiz rüzgârlı şehirler:bunu unut
sessizlik yeni bir çiçekten dönüyorum kan
çiçekten dedim yorgunum beni rahat
deniz güzel su rengi gider
filmleri kirletip kara pasaklı bir sinemada
yeniden görmek istemiyorum beni rahat bırak

sürgünümkendisürgünümüşaşırmkendiiçimde

iki kedi iki sürgün iki kendi

yeni bir senaryodan başlıyorum
bağımsızlığını yeni ilanlamış karanlıkta el yordamıyla
yönlerini bulmaya çalışan iki korsan gemici
aradıkları definenin izinde
birbirlerinin izinde
sırt sırta uzanan iki çorak bayrak gibi
dalgalandıkları uzaklıkları rüzgârla kokuyla yaşayan
“yalnız kalınan her anın tortusu kararıyor gözlerimizde
yalnız ve tekrarsız
yaşadığımız her anın hesabını korkusuzca inatla
verebilmek için”
yeni bir adadan uzaklaşıyorsun yakamoz
yeni bir adadan uzaklaşıyorsun define
yaşanabilir mi aynı heyecanla

bulduğun bir deniz yıldızını bulduğun yere koyarak
saatler sonra aynı sahilde ‘o’ deniz yıldızına rastlarsan aynı
mutluluk mudur bir önceki yaşadığın?

neydi seni heyecanlandıran sahi!

sayfalarını siyanürle yoğuracağını söylediği bir kitap üzerinde
çalışıyordu uzun zamandır
ilk sayfadan son sayfaya kadar
her sayfasını teker teker hazırladığı kitapta
sayfa sırasına göre siyanürün tozunu artıracığı bir
dizge kurmuştu kendince
sihir üzerine yazdığını ve
kendi otantik hayal kabilesinden yararlandığını biliyordum sadece
bir de sayfalarında kan
kanla yazdığını biliyordum
kendi kanınını damla damla çekerek
koyu kırmızı bir renkle yazıyordu
tek kitap olacaktı sadece tek kitap
gözlerini iri iri açarak bana dilini gösterdi
dudağının kenarından sarkan kurumuş kan diline de bulaşmış
dişleri dişleri dişleri

kanı rahatça emebilen kara kâğıt
kullanacağını söylemişti sayfalar için
kara ve yumuşacık tüylü bir karton
okumanın kadar dokunmanın da
görmenin de sonsuz hazza erişeceği bir kitap
dokununca parmaklara bulaşan siyanür
vücuda yavaş yavaş girecek
ve dizgeye bağlı olarak da
son sayfa son zehir olacaktı
siyah tüylü karton sayfanın üzerindeki kan
yazının hazzına zehirden kaynaklanan görme titreklığı karışacak
ve sayfalara emdirilmiş gz resimler gözü kanatacaktı
tüylü sayfaların yumuşaklığına karşın sert figürler hazırlamıştı
kanın siyanürle uyumunun mükemmel olacağını söylüyordu
son kitabım ve
son kitap olacak diyordu tarih için yazın için el için
son kitap indirilmiş
son kitap ağı ağı kankankank
an

bedenin yazdığı en büyü metni yazdığını söylüyordu
kocaman harflerle kocaman figürlerle dolu kalın bir kitap
kalın çok kalın
kaçıncı sayfanın ölüm olacağını hayale bağlı olduğunu
göze bağlı olduğunu
elden ele dolaşan kitaptan zehir
yokedilemeyecek bir kitap olacaktı
insanların yoketmek istemeyeceklerini de ekliyordu ardından
elin yazdığı en son giz olacaktı
okumayana doyulamayan bir göz
sonunu kimsenin bilemeyeceği
bilenin de en son sayfadan sonra anında
son

bedenin yazdığı en giç kitabı hazırladığını söylüyordu
ölümle beraber
görme işitli ve dokunma hazlarının titrettiği bir kitap
gözün sınırlarını zorlayan sonsuz ve derin sayfa
dokunulmuş en son renk
ten
kumlardan şekillerden taş heykellerde ve sudan
ten
vaftizden şaraptan oktan ve sarıdan
ten
toprağa verilen ilk sperm sarı sulu ve bedenden
kanlakaşan renginde ölümsesinde ölümtadında
ten

21.

somber eda

kırık erkek bakır işlemeli sel günlerden
her gülünü amazona bırakarak gece
gece müziğiyle ilerleyen iki kurşun asker
sesin krallığından terkederek kendilerini
ani başlayan ten ve
buluşulur bir bırakılır niye başlıyorsa opera
kanatlar dökülmüş yollardan akıp akıp intihar

oğlum olursun başka türlü yaşanmazsa bir su sesi

başka türlü yaşanmazsa bir su sesi dedim
kan değiştiren derinden kopartıp ince derini
en etli yerlerinde kl salıyorum elâ
en sesli yerlerinde yalnız kalıyorum

çağla kan

siyah iğne oyasından ince camla sıvayıp kendimi
koşturduğum ve buhranlarla ay desenli renk
altlayıp kendimi yaraladığım su kaburgası
altlayıp kendimi yaraladığım dudak kanaması
gazellerin arasından çıkardığım yoksul bir
çocukluk bir mavi boncuk
yalnızlık arasında şehla ceviz bir otobüste birbirlerine
uyuyan iki kirli
uğultu bastırıyor sesine karşı sana
aldığım buket tek gül terlemiş avuçlarımda
aralarından çağlayan bir uğultu geçerken birbirine ulaşmayan
varamayan
kabuklarını sıyrıp yeni bir yara ateşi
kalnı öpücüklerini dudaklarından dinletirken yarım
kabuğuna takıla kalan gece efsun terlemesi
uzak bir ormanda tek sigarayı kaçak paylaşan
titrek geyik, suya girmiş balık hayal tatlı baş dönmesi
birbirine dudak dokunan iki yavru kedi
sarı siyah

22.

kudüs kaç renktir dudaklarında
kızıl görüyorum lâ
laciverdi sesi sütunlarının
kil parçalarından toz bir pembe
sudan kılıç dudaklarınla sudan
sır

dudaklarını ayrılık desenli bir kör kuyu
ya sarkıtırken senden yolalan bir kavim göçü
başlamıştır durdurulur henüz rüzgâr çok erken
tozdan toza başlamıştır göç katarı durdurulur
eski bütün gözleri topladım benden bir çıkına
bir çıkına ucunda ince acıyla bir iğne oyası
ucunda göz ucunda guz ucunda göz

dokunulmamış yerleri geçerler geçtikleri yerden
kan kan kan

23.

en üst katında camlı bir şatonun perdeli bir birliktelik
perdesiz bir salonun cam
kırığı aynakırığı çiçekkırığı
bir salonun karanlığında
açık camdan bir beyaz martı
giriveriyor şömine : mektup
parçalarıyla dolu kan yanan
bir yandan
açık camdan bir beyaz martı
temizliğinden saydam camdan
cama iğneli gökyüzünde bir
beyaz martı perdesiz odada
perdeli bir beraberliğin tam
tam orta yerine

atlas camda martı leşleri
kan bir yoldur uzar yağmur
gibi kan bir yoldur gökyüzünde
kırmızı dudak izleri
aldatıp aldatıp kendimi
aldatıp aldatıp kendini
kan

mızıka sesleri yağ yakan bir
kandilden gecenin bize resmi
açık camda yeniden yeniden
yeniden ölenlerin yedikereseşi
kokusuyla ve ihanetiyle
giziyle dokunulmak için
girmeye çabaladığı perdesiz
bir salonun perdeli birlikteliği
doğru mudur elinin sesi
ince

giziyle beyaz martı perdesiz
bir salonun perdeli birlikteliğinde
niye kan! yaşananlardan
artakalan –bitinceçıkmalıbiryaşam
dan– küçüldükçe yoğunlaşıyorum
ve büyüdükçe ve yakınlaştıkça
ve büyüdükçe
niçin artakalır benden bir liman
krban diyorum neden kurban

perdesiz salonun göz camında
bir parçası gökyüzünün
sızan

dudaklarımızdan

sıvılarımızla karışıp fotoğraflarımızı yakan
dudaklarımızdan sızan ince kan

forbiden zone

asur kendi boylarını su kenarlarında ateşe de sark
ıtır

asuhanın kollarında gece önceden yaşadığı
kalın ve hadımsız rüyalar ter
ve dahi tekrar canlanıyordu can
alıyordu
yeni kadın eski kadının kollarında
sadece ihanet tazelenmesi düşünüyor
ruyalıyor zaman tamlamaları
fıratla dicleye bilir misin sarılmışlar mıdır
birbirlerine asuhanın
avlularında saklan baş oynar
çocuklar evliler ve dahi kadınlar

a
su hanın diplerinde karamela
kokulu yosuna bulanmış kan sepetleri
rüzgar menekşe doyuran havzasında
asılıdır hepora'da eser
terk edilmiş bir yığın mektup taşı
yorum gövdemde erek edilmiş
bir yığın feztival yorgunluğu
köprüler ortasında durup durup
asithane kenarlarında pıhtılaşmış
kalp kırıntıları gelen kan giden kan
asu hanın kıyılarında tek perdelik
tragedyalar

anı bellek yazılır
öz suların fişkırdığı yerden dillerim a
sılı kalır dillerim reng'ece'nk
yarısı yarasa kordonları
örülmüş bir uç uç böceği
taşıyorsun son bir damla akik
taşıyor su asuhanın
tüm yuvarlaklarında gözlerim
özlerim doldurur bir
salda gidip geldiğimiz zaman
gerisini kopartıyorum filmin asuhan
bırak gerisi kullanılmamış bırak öyle
kalsın ve bilinsin sessiz
harfler daha çoktur konuşmalarımızda
terk et deccal et dokunulmamış
kanlı kesik et

su han sana yuvalanan
tüm alt geçitler bırakılmış hep
elenmiş özlenmiş
alt geçitler garip tekrarsız
kederdi ve ki aslında sen miş el
çadırlarında eğleşirdik ki bitek çolak
hırslarımızdık

gece yuvası olurdu alkolün
ve sonra uykunun
birlişirler birdeltada
sesli harflerden bahsederler usulca
için için savaşırlardı kendileriyle
asuhan sus bırak zorlama
elastikiyet sınırını korumuyor asuhan
terk et asuhan
ter et bırak

u han c/an alıyor asuhan kan
can alıyor bizden
bir iz kalıyor bizden su boylarının
yerleşik çingene saz semaileri
semahlar boşuna asuhan dönme
bırak terk et git asuhan
canlandıkça koyulaşıyor yaşam dedi
asuhan o dedi o dedi ben
yorus(sus!) o dedi o dedi o dedi o
de yok et asuhan kan et
yok oldukça sen ol ben eksi sonsuzdayım

aaa! su han dağ billur kavim
nikotini çıkardım su yazıyorum
kara r asuhan duvarlarından
karalar sentezlensin sensin

yas u han ve kavm onları kanı ile yedi

g/ece dağlarda postuna bürünmüş

kızıl kara kan buhurlanmış damarlarından
bronz divitinden asılan yakub
hokkasından çıkartıp düşlerini

el yorum erk iste su an
g i t me a h

en et yerlerini yoklayıp sus sus sus

an tülüdür deler
h a ör per

ıslak dudaklarına rengini habeşi sus sus sus

per açar asu ak
su deler bır

bırakır kan diş izini su toplar anın cam
dudakları

çift olma gel sus sus sus!
sada olur n

25.

özür dilerim
üzerinde sadece siyah rengi taşıyan
ölüm çentikleriyle dolu göz desenli
bir bumerang gelip usulca gözlerime çarpıyor
özür dilerim
üzerleri sabah sis bulutu kaplanmış iki
göz rengi acı denizin doğduğu yerden

bundandır bakamayışım gözlere

özür dilerim
ruhumun en ıssız yerleriyle hesaplaştım
yıllardır yaşadığım acıyla başetmeyi öğrendim
!benim ruhum diyebiliyorum artık
ölümcül ağrılarla buhur ve tütsüyle ve
adını bilmediğim binlerce yaban duygudan
hazırlanmış merhemle sıvayıp tımar ettiğim
bedenim
o beden benden uzak garip ağrılarla
ve ürkünç hazlarla dolu o bedern
ruhumdan utanmayan utanmayı susturan
şaşkın garip telaşlı bedenim

özür dilerim
tanımlanmak istemiyorum hiçbir aralıkta
ve tanımlamak istemiyorum hiçbir aralığı
ad istemiyorum sıfat da
tanımlamak tanımlanmak zehirdir
avına ve avcıya tuzak bir orman
tarifsiz rutubet
özür dilerim
insana yakımadığını bildiğim düşündüğüm
ruhuma yakışmadığını o hayvansal dürtü
varoluş ve varediş istenmeyen fırtına
zehirli ok
dokunmayı seviyorum bir canlıya
fakat ruhumu yoran o hayvansal arzu
özür dilerim
o sınırlar karmaşık piramit
sahiplenmek sahiplenilmek güdüsü
tanımlanmanın korkunç hali tanımlanmanın
geniş zamanı
ve inanılmaz kaos: ruh–beden
ölümcül tiyatro sonsuz kara delik
tekrarlanan tekrarlanan tekrarlanan
sorunlu replik
özür dilerim
ruhuma karşı kanımla taşıdığım isyan

özür dilerim
zehirli meyva o sınır kara yılan o sınır
kara vahiy o sınır
özür dilerim

26.

yalnız
yanyana gelip bana acıdan sözediyorlar
yanmak kurtulmak gibi bir şey
babilden çıkartmalı gölge öğrendikçe
yalnız kalınca yağmur eşit sesle ateş verir
kedilerden çoğalarak sır
sus ve kum

kanatlarından sarktığım o kara siluet
ayrılmadığım o duyarlı sentez
yakmaya gelsem elinde unuttuğum çamur bilye
yakmaya gelsem dilinde tadılmış suyu sihirin
kan alıyoruz yavaş yavaş gülüyoruz miço
dilinde titreşim sömürülmüş topraklar
bir ayna iki inci
bir ayna iki inci
esmer bedenlerinden kurban edilen dilleri
ateş ve dans
sonra hiç bilinmemiş rengi yüzümün
dokununca bil renkli maskeleriyle
zehir
mızraklarından oklarından ve dillerinden
tül olunca nehre dökülen uğultumuz
iki beden bir ayna iki inci
ikizininim

kan dilleri ağladım uzaksın diye
yalnızsın diye
gece bir olur türküsün diye
soluğunda kesilmiş acısın diye uzak ufak ufuklar
salya sümük bodrum sevişmelerinde bırakılmış
rutubet kanaması
renk yarası her gece soluk soluğa büyüdüğümüz
yatak odaları ki ve sadece soluk bir
gün arası kalır damlayan sılalarımızdan
sayfa aralarınızdan eski fotoğraflar çıkmaz
renkleriniz son yaşam koparılıp çiseleyen ezgi
ellerim el köz siyah bir göz üzerine yazarız
sevişmelerimiz kaçak buluta sığındığımız yalnız otel
kaç ezgiye ortak olduk ses verdik parmak uçlarımız
son damlalarını emiyor siyanür palet ve arışım
seyreltilmiş senaryolar başlatılan har tek başına
lale leopar ya da kül rengi bir nota üstünde yüzyıl
konakladığımız hangi yaşama sığar yaşanırsa bir sevda
sapsarı bir çigan bizimki dumanı arka dağlarda

buhara(*)

yana yana Őeker
hangi gç üzerine kurulacak
atılacak bu geyik kilim gözyaŐı
duman uçuşan pamuk bir pembeden
geceyle yumuşacık تنها sürülerden
artakalan iki aŐaŐ arasında sudan
Őıkarken saŐlarında gözleri karakutu
birmezar yazıtında gzdesenleri
yeni yolculuk yoktur yürümesini
tamamlayamadan bir yengeŐe
nasıl büyüyeceğiz diyorum usul dudaklarla
onabaktığımda onaherbaktığımda
dudaklarında bırakılan őentiklerden tanıyorum
kaÇ deniz yolculuğunu

maktulün gözleri ne renkti?

(*) her çocuk biraz daha gebe
benden artakalan tohumlarla
ağızlarında... ağızlarında...
kanla birleştirilmiş bir geceden
fotoğraf kalıntıları ve sonbahar yaprakları
birikerek her çocuk biraz daha oğul
alınan ve titrek gözlerle su
akıyor içe içe
karmızıya son vücuttur siyah ah

yağmur bir kez daha karalıyorsun üstüne
yağan bir bizans haritasındaki rışık yüzlü beyaz
sıcak yeşil çuha üzerindeki tebeşirizleriyle su
buz gibiyken buzalevi bir tarihten geçtik
geçtiniz

29.

korkunun krallığına kurup
ince dantel taht odanı
sayıklamaların ardınca
kırık cam misketleri cebinden
çıkartıp usulca hediye ettiğimden
tedirgin bir senfoni başlangıcında
es

senin bana geç
deniz allıklarıyla saydam bir dudak
kanama en uzak olduğumuz rüyadan
geç diyorum benim sana erken

Şiir Atı Yayınları
kararan, enderemiroğlu

© enderemiroğlu, ekim 1999

Kitaptaki Őiirlerin herhangi bir derleme ya da antolojide yer alması,
kasete okunması, yabancı bir dile çevirisi ve her türlü benzeri kullanımı
yazarın iznine bağlıdır.

İstanbul, 1. Baskı, ekim 1999
Baskı Adeti: 1000

Dizgi: enderemiroğlu
Font: Lucida Bright Roman
Punta: 8, 9, 10, 12

Kapak Tasarımı: Kerem Yeğin
Font: Helvetica Exrta Bold, Helvetica Light
Renk Ayrımı: Studio
Baskı: Stil Matbaacılık

1993-1995

Bu kitabın yüz adeti numaralandırılarak satışığı tutulmuştur.

